

КОГА ДА НАПУСНЕМ ЦЪРКВАТА

Ап. Павел каза на стотника и войниците: "Ако тия не останат в кораба, вие не можете да се избавите" (Деян. 27:31).

Двамата братя тийнейджъри Бо и Джо решиха да се възползват от топлото време на неделния следобед и отидоха на океанския вълнолом, за да поплуват. "Нямам търпение да се гмурна" - каза Бо. "Аз също" - отвърна Джо, когато паркираха колата и се насочиха към вълнолома. Той се намираще на висок скалист бряг и навлизаше навътре във водата, където вълните се разбиваха.

С нетърпение Бо се хвърли във водата. "Хей, чакай ме" - извика Джо, докато тичаше към вълнолома. Бивайки по-предпазлив от брат си, Джо се спря за миг, за да надникне от върха преди да се гмурне. За свой ужас, видя безжизненото тяло на брат си, носещо се по повърхността на водата. Младият тийнейджър бе загубил живота си в опита си да се гмурне във водата - тогава, когато имаше отлив и вълните се бяха отдръпнали. Той не знаеше кога да скочи.

Може би си мислите, че Бо е бил твърде глупав, за да скочи, без да погледне внимателно, но много християни по подобен начин бързат да се потопят в света извън църквата. Те никога не спират, за да се огледат, преди да скочат, за да видят дали долу има или не скали. Виждат проблем в църквата и просто скачат. Лесно е да се обезкуражиш, когато мислиш за всички възможни проблеми, които биха могли да се срещнат в църквата. Толкова много са гласовете отвън, които постоянно ни напомнят за цялата лицемерност и провали в обществото ни. Някои независими източници винаги са готови да доставят прясна табло-

Моментът за напускане на църквата е настъпил, когато:

- *В двора ѝ се издигне клада за изгаряне на еретици;*
- *се опитат да татуират числото „666“ на челото ви;*
- *В петък вечер организират танцова забава или състезание в храма.*

една информация, напомняйки за минали и настоящи скандали, злоупотреба с пари, липса на Св. Дух, глад за истинско библейско проповядване.

Когато някой ви подстрекава да излезете от църквата, кажете му: "Защо да напускам? Бог е обещал да ме доведе безопасно до брега, ако остана в Неговия кораб." Те могат да ви отговорят, че има твърде много грешници, така че едва ли този би могъл да е Божият плавателен съд. Но в нашата библейска история ап. Павел ни казва, че корабът, с който той е пътувал, е бил натоварен със затворници и осъдени престъпници. Те трябвало да плават заедно. Дори когато се наложило да напуснат кораба, останките от неговия корпус се превърнали в спасителното средство за достигане на брега.

Ето как ще изглежда църквата в последните дни. Вярвам, че ще стане незаконно тя да работи като видима организация. Нашата църква - корабът - ще се разбие на парчета с приближаването на брега в края на времето. Тогава сами ще трябва да се доберем до брега, придържайки се здраво към частите на стария кораб. Ще трябва да се събирате на малки групи, за да се подкрепяме и насърчаваме взаимно. Деян. 27:24 ни дава една от причините, поради които Бог ще ни запази в църквата Си. Там пише: "Не се страхувай, Павле, защото ти трябва да се явиш пред Цезаря и Бог наистина ти е подарил всички, които плават с тебе." В случай че не сте разбрали, Той обещава на ап. Павел, че животът му ще бъде пощаден, за да може да свидетелства на Цезаря. По същия начин към края на времето всеки от нас, който остане верен на Бога, може да бъде призван за свидетел на злите сили. Бог иска от нас да занесем последното послание на надежда на умиращия свят. Ако скочим от кораба, ще пропуснем тази възможност. Обречени сме да се удавим, ако се опитаме да прекосим океана с нещо повече от гумена лодка и водолазен костюм.

Продължава на стр. 7

ЖИВОТ С ПОЕЗИЯ

Таня Беева

В тъмна стая
ПОЕЗИЯ

СЯНКА

Догаря пламъчето на свещта,
танцуват сенки в потъмнелите стени,
превърщат се в милион неща
и чезнат тихо, както са дошли.

Сянка ли е той - човека,
дошъл от пламъка на любовта,
растял ту бурно, ту полека,
накрая легнал във пръстта.

Догаря пламъчето на свещта,
зимен въздух духна върху него,
заровихме дълбоко под пръстта
мечти, любов, омраза, его...

Стихотворенията са от първата стихосбирка на Таня Беева, излязла от печат през януари и озаглавена "В тъмна стая". За читателите на вестник "Християнска мисъл" авторката сподели: "Тъмната стая е мястото, в което съм в моменти на отчаяние, затварям се с въпросите си към Бога, обществото и самата мен. За стихосбирката бях повлияна и от една тежка за мен година, редица финансови проблеми, актуални

проблеми на нашето болно общество, смърт на близки хора и може би чувствах, че животът в България става все по-мрачен и нашата младост е похабена от грижи.

Черпя вдъхновение от трудните си моменти, щастливите са мно-

ТЕЖЪК Е КРЪСТА

Тежък е кръста,
жили опъвам,
туптят слепоочия -
сили напрегам
не ми стига ръста
за огромното дърво,
към което навярно
ще съм прикована,
в ужас го пускам,
гледат коварно
със злоба,
злорадство
и куп клевети,
погледи, погледи -
стотици очи.

Не мога, не искам,
крещя, но не чувам,
за трон съм мечтала,
нали си Ти Цар!
А вместо това
стоварвах ми кръста,
ох, Боже, Исусе,
не ми стига ръста,
а в мене живее
все още звяр!

го, но просто ги преживявам. Любовта е прекрасна, но реалният живот ни кара да изкрещим и другите си болки. Все пак радостните стихотворения оставих за следващата стихосбирка."

Таня Беева е родена през 1978 г. в София. Работи в сферата на образованието и науката. Твори още от детските си години.

ВРЕМЕ ЗА СМЯХ

Положително отношение...

Шапка била пусната сред членовете на една църква, за да се съберат дарби, предназначени за посещаващия я пастор. Скоро тя му била върната... празна. Проповедникът я обърнал обратно и я разклатил многозначително, след това повдигнал очи към небето и възкликнал: "Благодаря Ти, Господи, че си получих шапката обратно от това събрание."

Добра причина

Малко момче закъсняло за неделно училище. Обикновено било точно, така че неговият учител го попитал дали не му се е случило нещо лошо. То отговорило: "Не, вече се бях подготвил да отида за риба, но баща ми ми каза, че трябва да дойда на църква." Учителят бил много впечатлен. "Баща ти обясни ли ти защо е по-важно да си на църква, отколкото за риба?" На това момчето отвърнало: "Да, определено го направи. Татко каза, че няма достатъчно стръв и за двама ни."

Като в небето

Пастор проповядвал на паството си за това, какво ще представлява небето. Той обяснил, че там няма да има пари - и че тези неща повече няма да имат значение. Малко момче, което седяло с майка си и слушало внимателно, прошепнало в ухото ѝ: "Хей, мамо, звучи, сякаш вече сме на небето."

Подходяща песен

Проповедник изнасял своята проповед за въздържанието много разпалено. "Ако имах цялата бира на света, щях да я взема и и да я хвърля в реката." Събранието извикало: "Амин!" "И ако имах цялото вино в света, щях да го взема и да го хвърля в реката." Събранието извикало: "Амин!" "И ако имах цялото уиски на света, щях да го взема и да го хвърля в реката." И събранието извикало: "Амин!" Проповедникът седнал. Станал дяконът. "Да закрием - обявил той, - нека да отворим песнарките си и да изпеем: "Ще се срещнем при реката..."

